

Ieškokite „vabaliukų“ , jei nerasite - magistralinė gatvė kirs jūsų gyvenamąjį rajoną..

Tokią atsakymą iš Panevėžio m. vis dar einančio savivaldybės administracijos direktoriaus pareigas T. Juknos išgirdo Panevėžio miesto Rožyno mikrorajono gyventojai po susitikimo su Panevėžio rajono savivaldybės atstovais. Šiame susitikime gyventojai dar kartą prašė atsisakyti „monstriškos“ B1 kategorijos gatvės tiesimo per mikrorajono vidurį ir ją perkelti į miesto pakraštį, kur ji iš dalies eitų rajono teritorija.

Šis savivaldybės administracijos atstovo pareiškimas gal ir humoristinis, bet labai „gražiai“ išsako miesto valdžios poziciją šiuo konkrečiu klausimu. Kaip žinome, Lietuvoje ir kaimyninėje Lenkijoje yra sužlugę keli panašūs projektai dėl to, kad greitkeliui numatytose teritorijose buvo rastos retos augalų, vabzdžių ar gyvūnų rūšys. Panevėžio m. valdžia savo teritorijoje žmonių neranda, „vabaliukus“ gal ir pastebėtų...

Igyvendins sovietinio vykdomojo komiteto sprendimą?

Žinoma, gėda rašyti, kad Panevėžys nori bet kuria kaina įgyvendinti 1986 metų Panevėžio m. darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sprendimą - nutiesti minimame miegamajame rajone, kuriame nėra jokių pramonės objektų, kultūrinių ar sportinių centrų ir kitų traukos objektų tranzitiniam transportui, magistralinę gatvę. Nevykę valdžios paaiškinimai, kad gatvė bus siaurutė, labai žalia ir šiame mikrorajone važiuos „labai negreitai“, nieko neįtikina, nes juridinis faktas lieka aiškus- visuose planuose ši gatvė yra B1 kategorijos. Apsauginiai želdiniai efektą duoda ne anksčiau kaip po 10-15 metų. Tokios kategorijos gatvei paliktas koridorius yra per siauras. Tą kalba vien faktas, kad tos pačios kategorijos jau esančios Pramonės gatvės (ji iš tikro eina per pramoninį rajoną) koridoriaus plotis yra 70 metrų, o kai pasiekia tankiai gyvenamą mūsų rajoną, belieka tik 40 metrų. Galų gale ši būsima gatvė net „užliptų“ ant kelių senosios Jurginų gatvės sklypų, kur žmonės pasistatė būstus net gerokai anksčiau prieš minėtą sprendimą.

Nenorima pastebėti, kad jau XXI amžius ir kad miestas po to „istorinio“ sprendimo nuėjo toli į šiaurę, o kažkada numatyta trasa liko gyvenamojo rajono viduryje. Per tą laiką kokių tik paaiškinimų negirdėjome iš savo vietinės valdžios. Prieš keleris metus anos kadencijos valdžia buvo sujudusi šią gatvę tuoj pat pastatyti, neva, naujos Ignalinos atominės elektrinės reaktoriui vežti per Panevėžį. Galima buvo pamanyti, kad Rožyne sprendėsi amžiaus klausimas- būti Lietuvai atomine valstybe, ar ne. Kur dabar tas reaktorius ir atomonė elektrinė?

Demagogija ar būtinybė?

Dabar jau yra kitas paaiškinimas. Pagrindinė Panevėžio miesto dalies už geležinkelio Smėlynės gatvė turės būti uždaryta remontui ir, kaip apvažiavimas, būtinai reikalinga nutiesti ši nauja gatvė. Nepaisant to, kad gyventojų bendruomenė pateikė siūlymus, kaip išspręsti vietinio ir tranzitinio transporto srauto problemą, savivaldybė toliau “maitina” visus demagoginiais teiginiais. Pripažįsta, kad antras normalus išvažiavimas per geležinkelį iš Rožyno reikalingas, norint pagerinti Smėlynės, Vyturio, Rožių gatvės žmonių gyvenimą, bet artimiausiuose planuose jo nėra.

Liūdniausia yra tai, kad iš tikro Panevėžiui, kaip miestui, reikalinga šioje šiaurinėje miesto pusėje žiedinė magistralinė gatvė, bet ne “išpreparuota”, sumažinta, o normali- dvi eismo juostos į vieną pusę, dvi į kitą, su skiriamąja juosta. Tokią gatvę galima pastatyti tik ją perkėlus į miesto pakraštį ir nutiesiant pakankamu atstumu nuo namų, nes ir ten gyvena žmonės.

Bijau, kad gali pasikartoti liūdna istorija kaip su Via Baltika aplinkeliu ties Panevėžiu. Tarptautinė magistralė buvo pastatyta atsisakius skiriamosios juostos, kuri yra pagrindinė priemonė, sauganti nuo išvažiavimo į priešpriešinę eismo juostą. Todėl šis apvažiavimas tapo “mirties alėja” . Atsisakius skiriamosios juostos buvo sutaupyta, bet, kaip sakoma, šykštus moka du kartus. Kiek girdėjau, dabar šis aplinkelis bus rekonstruojamas.

Panevėžio m. gyventojas Eugenijus Ušinskas

